

dopuščeno, ga držati v prisilni delavnici. Zdravniki so Antona Bezeljaka preiskali in konštatirali, da je zdrav in za delo sposoben. Na podlagi izreka zdravnikov je potem deželna komisija odredila, da se je Anton Bezeljak oddal v prisilno delavnico.

Krivoprisežnik. Župnik v Galameru v Zgornji Italiji, don Picini je bil minoli teden pri porotnem sodišču v Aleksandriji obsojen na 6 mesecev ječe in 300 frankov globe, ker je pri neki pravdi po krivem prisegel.

Otroka nesel na sejem. V vasi Ratani pri Visokem v Bosni živi kmet, ki ga imenujejo zaradi velike revščine Sirotanovič. Ker ima verhu tega še mnogobrojno družino, hotel si jo je zmanjšati ter najprvo nesel najmlajšega otroka na sejem, da ga proda. Ko pa je na sejmišču vrečo odvil, našel je v njej otroka zadušenega.

Policaji — roparji. V Newyorku je hotela policija pokazati miljonarjem, kako slabo stražijo svoje premoženje. Policija je v ta namen vdrla istočasno v 40 hiš ter neopažena odnesla vrednosti na stotisoč. O oropanih predmetih se je sestavil uradni zapisnik ter se pokaže okradenim.

Izobraženo opico imajo v nekem variete-gledališču v Londonu. Ista obeduje pri mizi, drži nož in vilice lepše kot marsikateri človek, prime na prav lep način kupico, se po pitju premišljeno obriše s servijeto, pomigne natakarju, ako česa želi, ter se poslovi od gostov, stisnivši jim roko.

Na grobu svoje žene je ustrelil v Vičavi pri Brnu krčmar Šarozic svojo 14-letno hčerko, potem pa še sebe.

Dvoboje z Dinamitom sta si izbrala dva Amerikanca. Po dvoboju so našli na bojišču od enega dvojevnika le klobuk, od drugega pa črevlja. —

Velika nesreča na železnici se je pripetila blizu Gravelanda v Ameriki. Dva osebna vlaka sta trčila skupaj ter se je užgal 12 voz. Ponesrečilo je 50 oseb, mnogo jih je živil zgorelo, ker jih niso mogli rešiti iz gorečih vozov.

Gospodarske stvari.

Ali je bolje vinograd zasaditi s cepljenkami ali z divjaki. Mногократ se vinogradnik ne more odločiti, ali naj bi zasadil svoj na novo prekopani prostor s cepljenkami ali z necepljenimi trtami, t. j. s ključi ali s korenjaki, ki naj bi jih potem požlahtil, na stalnem mestu. V tem oziru za vsak slučaj primerno nasvetovati ni mogoče, kajti to, kteri način bi bil za dotični kraj najprimernejši, je odvisno od raznih okolščin, ki jih mora in more dotičnik sam najbolje preudariti. Kdor je več cepljenja trt in kdor ima cepiče žlahtnejših vrst nedaleč od svojega posestva in če njegov svet še ni preskušen glede ameriških podlog ter mu končno sredstva ne dopuščajo, da bi si omislil dragih cepljenk, ta stori gotovo najbolje, če posadi divjake ter jih potem v pravem času požlahti na mestu v vinogradu. V nasprotnem slučaju pa si lehko omisli cepljenih trt, ter v pravi razdalji (ne pod 1·20 m v

kvadratu (posadi naravnost v vinograd. Vendar smo pa mi bolj za sajenje ključev ali korenjakov in za njih cepljenje na stalnem mestu. To je gotovo najcenejši način obnovitve, posebno tam, kjer se lehko neguje zeleno cepljenje. Marsikdo misli, da s takim obnovljenjem zaostane vse za eno leto; v resnici pa temu ni tako, izvzemši seveda, če so bile ameriške podlage slabe. Nasprotno, na mestu požlahtnjena trta rase v največ slučajih mnogo bolje od vsajene cepljenke. To je tudi naravno, kajti preden pride cepljenka v vinograd, je navadno že dvakrat ali celo trikrat presejena, in sicer prvič v trtnico kot ključ, drugič kot v roki cepljena bilfa in tretjič potem kot cepljenka v vinograd. Vsakemu pa je že iz prakse znano, da čim večkrat se kaka rastlina, bodisi trta, drevo ali tudi vrtna rastlina presaja, tem slabeje rase, vsaj prvi čas, dokler se dobro ne okorenini, kajti pri vsaki presaditvi se nekaj tanjših koreninic, posebno rosnih, ki so v začetku rasti najpotrebnejše, potrga ali poreže, in dokler se ne opravijo druge, se v rastlini ne vzbudi življenje. Odtod izvira, da enoletne dobro zrasle in okoreninjene, iz trtnice naročene cepljenke bolje uspevajo od dveletnih. Na stalno mesto v vinograd vsajen ameriški divjak se v dobri zemlji takoj v prvem letu dobro okorenini, in ker se pusti na mestu pri miru, prične zgodaj spomladi neovirano poganjati in ko pride čas zelene požlahtnitve, t. j. od druge polovice maja naprej (v prav gorkih krajih in kjer se prav nizko pri tleh požlahtnuje, še poprej), napravi že lep močen poganjek, ki se potem požlahtni v poljubni visokosti. Če se je cepič dobro prikel in če podloga dobro rase, požene cepič še v istem letu več metrov dolgo mladiko, ki prihodnje leto gotovo že zarodi, kar se pri sajenju na suho v roki požlahtnjeneh in v trtnici vzgojenih cepljenk navadno ne dogaja. Tudi se pri trtah, požlahtnjeneh na stalnem mestu na zeleno, hitreje doseže ono visokost, ki jo potrebujemo, da moremo rezati napnence (šparone) in palce, da se grozdje ne valja po tleh. To se doseže že v 3. letu, dočim traja pri slabu rastoči, iz trtnice izvirajoči cepljenki 4 in več let, in razen tega se pri poslednji skrivi vse deblo, če se ne obrezuje vsako leto pravilno. Pri obrezovanju, če tudi le na dve ali tri očesa se mora vedno rezati tako, da pride ono oko, ki je namenjeno za podaljšanje poganjka v naslednjem letu nad lanskim obrezkom, t. j. da bo dotično oko raslo v nasprotni smeri od lanskega očesa; rezati je torej enako kakor pri obrezovanju drevesne voditeljice. Na ta način je mogoče, deblo lepo vzravnati. S temi vrsticami nismo imeli namena, svariti pred sajenjem cepljenk v vinograd, marveč smo hoteli le navesti nektere napake takega prenavljanja ter nevedne in revne vinogradnike bolj sprijazniti s sajenjem ameriških podlog, kajti le na ta način bo mogoče priti do hitrejše obnovitve opustošenih vinogradov. Vinogradniki, ki so le na tuje delavske moči navezani, si bodo še vedno rajši omislili cepljenih trt, ker mnogim hodi to ceneje; mali vinogradnik bo pa pravilno ravnal, če omeji nakup in sajenje cepljenih trt, v kolikor jih potrebuje za pleme.

„Kmetovalec.“